ANUL XI. No. 1215 — 6 PAGINI 6 LEI — Miercuri 12 Iulie 1933

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie : 325/34 — 325/35.
Telefon provincie : 77/65.

TIMIŞOARA N'ARE O ARENA SPORTIVA

Tristă şi dezolantă constatare am făcut Duminecă la Timişoara.

Capitala Banatului n'are o arenă sportivă capabilă să adăpostească o organizare mai importantă. Ba mai mult, nici o manifestaţie cât de modestă nu se poate monta în condiţiunile în cari se găsesc terenurile din primul oraş al footballului românesc.

Trist dar adevărat. Timişoara nu se poate mândri, nici măcar cu un teren ca acel al grupării bucureştene Voevodul Mihai.

Până mai acum câteva săptămâni, de bine de rău, arena Banatul făcea faţă situaţiei.

Incuria celor desemnaţi s'o îngrijească, vitregia municipalităţii proprietare a terenului transformat în maidan, au adus arena Banatul într'o stare care o face inaptă oricărei întrebuinţări sportive.

Municipalitatea a luat act de această situaţie şi ce credeţi că a decis ? Pur şi simplu parcelarea terenului. Alt remediu — mai sportiv — n'a găsit.

Iată deci sportul timişorean silit să se resemneze, să se înghesuiască pe cele trei arene de club, iar iniţiativele de mai mare anvergură sunt sufocate de această mare lacună a capitalei Banatului.

In prezent cea «mai mare» arenă, unde Duminecă s'a disputat prima ediţie a finalei campionatului României, aparţine grupărei Electrica. Dacă instalaţiile technice — examinate cu o largă indulgenţă — corespund, în schimb partea privitoare la confortul publicului se prezintă lamentabil. O «tribuniţă» asemenea celor ce se ridică pe străzile Bucureştilor în ziua de 10 Mai, a fost singurul adăpost pentru spectatori în caz de ploaie. Construcţia aceasta ironic intitulată tribună, cuprinde 290 de locuri.

Cititi bine: nici trei sute de locuri.

Restul publicului stă în picioare, iar în caz de ploaie: ori rezistă eroic, ori o ia la goană. Cum se miră lumea că la machul «U» — Ripensia, n'au asistat decât 1900 de spectatori plătitori şi 600 de gratuiţi. Intr'o zi cu cerul acoperit de nouri, cum vreţi să vină lumea la un teren, unde doar 290 de spectatori sunt luaţi în corabia lui Noe...

Dezolaţi, conducătorii sportului timişorean au trebuit să asiste la bagatelizarea unui eveniment lipsit de cadrul ce i se cuvenea.

Asistau bieţii oameni şi trebuiau încă să suporte reproşurile publicului, deşi culpa lor e inexistentă.

Vina întreagă o are municipalitatea.

La Timişoara s'a rezervat chiar în centrul oraşului un teren admirabil pentru un stadion sportiv. De ce nu s'a făcut nimic pe acel teren? Doar de fonduri nu se poate plânge municipalitatea timişoreană.

Capitala Banatului este unul din cele mai bogate municipii ale ţării. Şi apoi ştim că, d. dr. C. Lazăr, primarul care l-a precedat pe actualul edil, a rezervat în buget un fond de 2 milioane pentru trenul sportiv al Timişoarei.

Prin urmare vedeţi că există: teren rezervat şi un fond suficient.

Şi totuşi nu se face nimic. Nu pentrucă primarul e nesportiv. Se spune că serviciul technic face unele obiecţiuni, mai bine zis pune beţe în roate.

Se cere deci puţină energie din partea primarului. I se cere să treacă peste baricadele ridicate de birocratismul asportiv, ca să înzestreze Timişoara cu o realizare de mare utilitate.

Dacă primarul nu cunoaşte rolul Timişoarei în sportul românesc, dacă nu ştie că splendoarea din trecut şi scrlucirea actuală pot fi întunecate de o lacună a cărei remediere depinde exclusiv de municipiu, să i se explice.

Să se organizeze demonstraţii şi întruniri.

Şi până la urmă, să fie ameninţat că miile de sportivi nu-l vor mai vota...

Credem că aceasta va fi un argument hotărâtor pentru domnul primar...

In orice caz trebue să se facă ceva în această direcţie.

Altfel Timişoara va continua să rămână cel mai înapoiat oraş sub raportul construcţiilor sportive.

b.

Primele efecte...

Când d. Hitler a pornit să descotorosească sportul german de elementele neariene, au protestat în cor toţi acei cari au ajuns — după ani de activitate fructuoasă — la convingerea că sportul n'are a ţine socoteală de naţionalism, de rasă şi de altele.

Au protestat bineînţeles, numai acei din afara Reichului, pentrucă de când a luat d. Hitler frânele conducerii, nimeni n'are voe — în Germania — să glăsuiască altfel decât glăsueşte d-sa. Şi s'a pornit după cum se ştie puternica avalanşă de împotriviri la organizarea la Berlin, într'un spirit atât de retrograd, a celei mai de seamă manifestaţiuni a mişcării sportive mondiale. Căreia nu i-a lipsit mult să deplaseze centrul dispăturii Olympiadei dela Berlin la Roma.

Că efectul campaniilor din afara Germaniei a fost cel aşteptat nici nu mai trebue menţionat. Inflexibilitatea d-lui Hitler s'a dovedit a nu fi chiar atât de perfectă şi, ca urmare a unui început de hotărîre din partea Comitetului Olympic Internaţional, dictatorul Germaniei a făcut să se anunţe prin organele respective de sport, că la Olympiadă nu se va ţine seamă de rasă. Declaraţia aceasta a potolit pentru moment spiritele, astfel că Berlinul rămâne deocamdată cu cinstea organizării.

Dacă d. Hitler a fost nevoit să dea înapoi când ar fi ţinut foarte mult ca atleţii săi arieni să rupă definitiv contactul cu cei aduşi în barca internaţională fără eticheta rasei, continuă însă să-şi apere politica nazistă pe tot cuprinsul Germaniei.

Toţi aşii sportului german, cari nu au putut să facă dovadă că arborele lor genealogic este de esenţă pur ariană până la cea de a patra generaţie, au fost invitaţi să-şi vadă de treabă. Adică să facă sport unde le place, numai în Germania, nu. Şi au renunţat la această deosebită cinste foarte multe nume cunoscute în sport şi depe urma cărora prestigiul Germaniei a tras foloase din cele mai mari, atunci când nu d. Hitler ţinea în mână destinele ei. Mulţi dintre aceştia s'au lăsat de sport. Alţii, pentru cari pasiunea sportivă nu era îngrădită de nici un fel de risc, au părăsit Germania şi activează în străinătate.

In rândul acestora, cazul lui Prenn, fostul campion de tennis al Germaniei, este extrem de interesant. Venit la Londra, a fost afectuos primit de jucătorii englezi, cari i-au dat posibilitatea să practice sportul său favorit în condiţiunile cele mai bune. Iar unui redactor al ziarului «Sunday Referee» Prenn i-a împărtăşit opinia sa asupra rolului pe cari îl joacă sportivii evrei în lume, precizând că marii alergători Abraham, Hampson, Daniel Mendoza, boxeurul Max Baer şi alţii, sunt de origine israelită...

Şi acum, pe marginea acestui fapt, să marcăm şi primele efecte ale drasticilor măsuri pe cari le-a luat d. Hitler pentru purificarea sportului german. Anul trecut când d. Hitler nu era încă împuternicit să dispună de soarta Germaniei şi când Prenn avea dreptul să-i apere interesele sportive, Germania a realizat o performanţă extraordinară ajungând până în semi-finala Cupei Davis. Anul acesta, când Prenn se află ca oaspete la Londra, Germania nazistă n'a putut face nimic excepţional, fiind eliminată uşor din competiţie de Japonia.

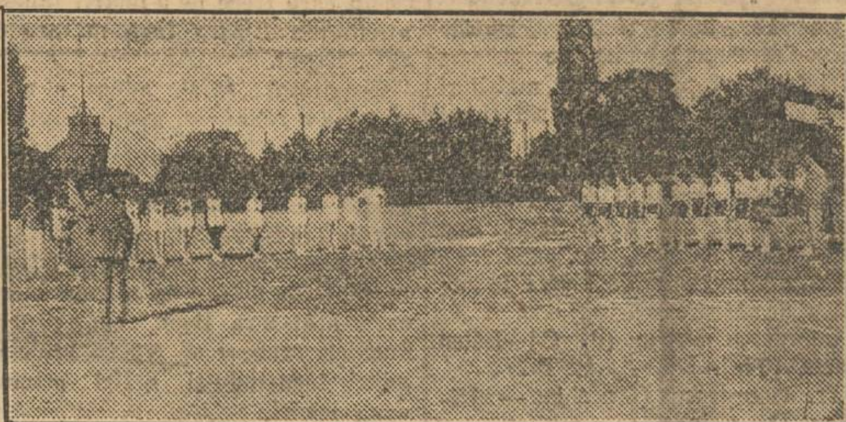
Dar, d. Hitler rămâne mai departe cu concepţiile sale atât de bine cunoscute, în timp ce tineretul în goană după izbânzi răsunătoare, asistă mâhnit la primele efecte...

După cel de al doilea match Ungaria-România

Patru noi recorduri naţionale. — Frumoasa impresie lăsată la Budapesta de echipa românească. Un 4x100 m. emoţionant

— DELA TRIMISUL NOSTRU SPECIAL —

BUDAPESTA. — Rezultatele obţinute cu ocazia celui de al doilea match Ungaria-România- ne-au întărit în convingerea că mişcarea atletică femenină românească este în plin progres, fapt care nu poate decât să bucure, căci atletismul se numără printre sporturile în care România până acum, comparativ cu statele Europene, stătea cât se poate de prost.

Echipele României şi Ungariei înaintea începerii matchului

Ţinând să se revanşeze de felul cum a fost primită la Braşov acum un an, Federaţia Ungară a căutat să facă şederea teamului românesc cât mai agreabilă. Un program de excursii bogat şi variat, încadrat de recepţiuni nu mai puţin fastuoase au lăsat o frumoasă impresie tinerelor noastre atlete, care au părăsit Budapesta cu cele mai plăcute amintiri.

CUM S'A DESFAŞURAT MATCHUL

Intâlnirea s'a disputat pe splendidul stadion a lui M. A. C. de pe insula Sf. Margareta, începând cu defilarea echipelor, cuvântarea reprezentanţilor celor două ţări, după care a urmat prima probă din program, cursa de 100 metri.

Victoria reprezentantelor noastre d-rele Petrovici şi Munster, a fost netă şi indiscutabilă, fiind obţinută dela plecare, unde d-ra Petrovici ia conducerea reuşind să-şi păstreze avantajul tot timpul alergărei. O frumoasă performanţă a făcut d-ra Munster.

La săritura în înălţime, reprezentantele Ungariei şi-au luat în schimb revanşa. Cele două campioane ale lor: Verttessy şi Csak au dominat de departe pe atletele noastre, care au fost net barate dela început.

Aruncarea discului este o nouă ocazie pentru Ungaria de-a mări avantajul, căci d-rele Nadany şi Sollossy trec cu destulă uşurinţă peste 30 metri, lucru ce nu se petrece întocmai cu reprezentantele noastre. De altfel această probă nici nu era socotită în calculul oficialilor noştri, fiind dela început considerată ca pierdută. Totuşi d-ra Engster cu mai multă şansă ar fi putut ameliora recordul naţional, de care nu a despărţit-o decât 15 cm.!!

Cursa de 80 metri garduri în care ungurii îşi puseseră mari speranţe, reprezentanta lor Pertich fiind considerată învingătoare sigură, a revenit într'un stil de mare campioană Angelei Petrovici, a cărui rezultat o califică printre cele mai bune alergătoare din Europa.

Timpul de 12,7 ar constitui un nou record naţional. Din nefericire a bătut un vânt destul de puternic care împiedică omologarea performanţei.

A doua reprezentată a noastră Dahinten a alergat şi ea mai bine ca în ţară.

Aruncarea greutăţii oferă Ungariei o reconfortare. Campioana lor, Szollosi, a reuşit să arunce 11 m. 12 stabilind un record ungar. Dar nici reprezentanta noastră, d-ra Fromm nu s'a lăsat mai prejos şi deşi a treia, a reuşit şi ea să amelioreze cu 1 cm. recordul lui Ilse Hausleitner, aruncând 9 m. 99!!

La 60 metri, România indiscutabil că ar fi ocupat primul loc, dacă ar fi alergat şi d-ra Petrovici. Conducătorii noştri au decis şi bine au făcut, că ea să se odihnească pentru săritura în lungime care urma imediat.

Victoria a revenit Ungariei. A fost o izbândă grea, cări d-ra Munster a terminat la un «nimica» în acelaş timp de 8 s. care egalează recordul naţional deţinut de trei atlete: Capsali, Hausleitner şi Munster, toate alergând în 8 sec.

A doua reprezentantă a noastră, Sainciuc a avut un start defectuos. Astfel se explică performanţa de 8 s. 5.

(Continuarea în pagina II-a)

Pe marginea finalei de Duminecă

Ce nu s'a scris încă despre finală. — „U" o surpriză pentru toţi spectatorii. — Arbitrajul, publicul şi alte însemnări

TIMIŞOARA, 10. — Amănuntele relatate alaltăeri prin telefon, în legătură cu prima ediţie a finalei campionatului naţional, trebuesc complectate.

Matchul Ripensia — «U» a permis o serie de interesante constatări, cari în relatarea telefonică n'au putut fi plasate. In schimb le considerăm deosebit de importante astăzi, când dorim să reconstituim matchul dela Timişoara din toate punctele de vedere.

Intâlnirea a fost extrem de interesantă şi a dat loc la o seamă de însemnări caracteristice unei finale.

Din punct de vedere technic, întâlnirea Ripensia—Universitatea a avut însuşiri, de match mare.

Ambianţa cuvenită n'a putut însă fi realizată. Acea ambianţă necesară unui eveniment important, unei finale de campionat naţional, n'a putut fi obţinută, deşi, repetăm ce am spus mai sus: matchul în sine a fost o partidă mare.

Să stabilim cauza acestui efect şi mai ales să degajăm învăţămintele.

Finala unui campionat naţional nu trebue bagatelizată. Organizarea ei într'un oraş de provincie, chiar dacă cele două ediţii au loc în fiefurile finaliştilor, înseamnă localizarea ei. Ori, ce aduce unei finale ambianţa necesară şi îi dă un aspect grandios este organizarea ei în Capitala ţării. Canalizarea privirilor întregei ţări către evenimentul pe care îl găzdueşte Bucureştii.

Prima ediţie a finalei a suferit enorm de pe urma fixărei ei la Timişoara.

Atmosfera ce i s'a creat prin localizarea interesului, s'a ilustrat în faptul că Duminecă n'au asistat la match decât

2500 DE SPECTATORI

Aceasta este cifra oficială. Intr'adevăr la matchul de Duminecă au asistat 1900 de plătitori şi 600 invitaţi.

Numărul mic al spectatorilor, n'are nici o legătură cu publicitatea.

Matchul a fost «lansat» cu cea mai mare îngrijire. S'a oferit spectatorilor tot felul de prime. Astfel biletul de tramvai, stampilat la teren permitea posesorului o cursă gratuită dela teren în orice colţ al oraşului. De ce au venit totuşi, numai 2500 spectatori ?

1) Pentrucă arena s'a arătat complect improprie unei organizări mari.

2) A fost suficient să se anunţe un concurs hipic «cu intrare gratuită», pentruca o seamă de amatori de football, să fie tentaţi.

Toate acestea se puteau întâmpla dacă finala se organiza la Bucureşti ?

Altfel, publicul a avut o ţinută foarte sportivă.

Clujenii sunt încântaţi de primirea ce li s'a făcut în capitala Banatului.

Au fost ovaţionaţi la intrarea pe teren. Aplaudaţi în decursul matchului şi mai ales după consumarea celor 90 de minute de joc.

O SURPRIZA : JOCUL ECHIPEI «U»

Entuziasmul publicului pentru «U» este strâns legat de factura jocului făcut de clujeni.

Nu de mult «U» a jucat la Timişoara şi a făcut o impresie modestă. La aceasta s'au adăugat ecourile dela matchurile Universitatea — Venus şi Universitatea — Unirea Tricolor. Publicul a fost surprins de echipa clujană şi a răsplătit-o cu primirea făcută. «U» a fost o revelaţie, mai ales pentru cei cari au văzut echipa clujană în cele două matchuri susţinute la Bucureşti.

Un joc hotărât, tenace şi prudent în apărare, ordonat, rapid şi eficace în atac, iată ce a caracterizat jocul clujenilor.

Faze frumoase clădite de clujeni, s'au terminat cu goaluri imparabile.

Sepi servindu-şi partenerii cu altruism.

Ştefănescu stopând şi servind «pase» precise, iată lucruri cari nu le-am prea văzut până acum la «U».

Revelaţia echipei clujene a fost însă Ghilezan. Mijlocaşul centru clujan avea o reputaţie proastă. Se spunea de el că nu rezistă decât o repriză. Ori, în minutul 90 cel mai activ universitar a fost Ghilezan. Incă o legendă spulberată.

LIS

(Continuarea în pag. 3-a)

Propunerile României pentru campionatul mondial de football

Tatonări la Belgrad — Elveţienii nu manifestă nici o preferinţă

Am anunţat la timp că, România a fost fixată în aceiaş grupă cu Jugoslavia şi Elveţia, în vederea eliminatoriilor campionatului mondial de football. Obiecţiunile asupra «criteriilor geografice», cari au dus la formarea acestor grupe, le-am formulat la timp.

Astăzi, în chestiunea compunerii grupelor, nu se mai poate face nimic. E cazul însă să ne ocupăm mai deaproape de organizarea matchurilor de calificare în cadrul grupei din care face parte România.

PROPUNEREA JUGOSLAVA RESPINSA

Jugoslavia a propus organizarea unui «tournoi» la Belgrad, la care să participe cele trei ţări din grupă. Propunerea aceasta n'a convenit Rombolului, care a declinat-o.

CE PROPUNE ROMANIA

Pentru desemnarea celor doi calificaţi ai seriei, România are un punct de vedere propriu.

F. R. F. A. va cere ca matchurile de calificare să se dispute în două tururi.

Iată şi itinerariul preconizat în acest scop.

3 Septembrie la Bucureşti: Jugoslavia — România.

1 Octombrie, la Bucureşti: Elveţia — România.

26 Noembrie, la Zürich: România — Elveţia.

Aprilie 1934, la Belgrad: Jugoslavia — România.

24 Septembrie, la Belgrad: Elveţia — Jugoslavia.

Decembrie 1934, la Zürich: Jugoslavia — Elveţia.

ELVEŢIENII SUNT DE ACORD

Se pare că elveţienii sunt de acord cu această formulă.

Matchul fixat la 1 Octombrie la Bucureşti le convine, întrucât la 24 Septembrie au match angajat cu jugoslavii la Belgrad.

Ceva mai greu pare câştigarea Jugoslaviei pentru punctul de vedere al României.

Un nou record mondial la greutăţi

Atletul german Gietl a redevenit recordman mondial la categoria semi-grea, ridicând cu stânga, sistem arraché, 90 kgr.

El mai deţinuse acest titlu cu o ridicare de 87 kgr. 500, dar recent, compatriotul său Leopold, ridicând 89 kg. 500, cucerise el titlul. Gietl a dovedit însă acum 2 zile că nu este la capătul resurselor.

Spakow va boxa pentru titlul european

Andersson va pierde titlul la „masa verde"

Am anunţat la timp că Moţi Spakow, l-a provocat pe Andersson, deţinătorul titlului european la categoria semi-grea.

M. SPAKOW

Provocarea primită de I. B. U., a fost transmisă comitetului de urgenţă.

Astăzi suntem în măsură să dăm o preţioasă informaţie în legătură cu provocarea lui Spakow.

ANDERSSON VA PIERDE TITLUL LA MASA VERDE

Un corespondent ocazional dela Paris ne relatează următoarele:

«Matchul Merlo Preciso — Andersson pentru titlul deţinut de suedez, nu s'a putut angaja.

Deşi unele ziare anunţă matchul ca încheiat, cred că nu va avea loc. Dortignac, managerul campionului, are pretenţii materiale nebuneşti. De altă parte în cercurile pugiliste de aci, se dă ca sigură ratificarea provocării lui Spakow.

Se va fixa un termen foarte scurt pentru disputarea matchului.

Cum — tot din cauza pretenţiilor materiale ale lui Dortignac — matchul nu se va face înaintea expirării termenului, Andersson va pierde titlul la masa verde. Şi atunci se va deschide calea competiţiei.

TURUL FRANŢEI

Speicher câştigă etapa 12-a, şi trece în fruntea clasamentului

Etapa XI

Alergată dealungul coastei Mediteranei, într'un cadru pitoresc, etapa 11-a Nissa-Cannes, revine lui Archambaud, care astfel trece în capul clasamentului general, îmbrăcând din nou tricoul galben pe care îl purtase timp de 8 etape.

O cursă cu alură vertiginoasă, sub căldura soarelui din Sud, în care Archambaud reuşeşte să rupă contactul cu cei mai periculoşi pentru el, Speicher, Lemaire şi Guerra. In plasa lui se mai ţineau încă, Trueba, Rinaldi şi Tiesbach, cărora le câştigă, până la sfârşitul etapei două minute, câştigând astfel detaşat.

CLASAMENTUL ETAPEI

1. **Archambaud,** parcurge 128 klm. în 3 ore 55 minute şi 53 sec.

2. Rinaldi, 3. Tiesbach şi 4. Trueba, acelaş timp; 3 ore 57 minute şi 10 secunde.

5. Martano, 6. Albert Buchi, 7. Speicher, 8. Bula, 9. Lemaire, 10. Schepers toţi în 3 ore 58 minute şi 24 secunde.

Etapa XII

La Toulon şase oameni au rupt contactul cu plutonul, ocazionând o bună partidă de pedale.

Lapébie sparge, apoi Brugère şi Magne, nerămânând în grupul din faţă decât Level şi Bernard, cari termină la egalitate la o lungime de Speicher, câştigătorul etapei.

CLASAMENTUL ETAPEI

1. G. Speicher parcurge 208 klm. în 7 ore 1 minut 15 sec. medie 29 km. 626.

(Continuarea în pagina II-a)